

Uogólniona Metoda Momentów

- Momenty z próby dążą do momentów teoretycznych (Prawo Wielkich Liczb)

$$\text{plim} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n y_i = E(y)$$

- Klasyczna **Metoda Momentów** (*MM*) polega na szacowaniu momentów teoretycznych $E(y)$, za pomocą momentów z próby.

Przykład Załóżmy, że próba pochodzi z rozkładu normalnego $N(0, \sigma^2)$. Jeśli spełnione są założenia prawa wielkich liczb, to

$$\text{plim} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n y_i = \text{plim} \bar{y} = E(y) = \mu$$

$$s_y^2 = \text{plim} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (y_i - \bar{y})^2 = E [y^2 - E(y)] = \text{Var}(y) = \sigma^2$$

Za estymatory metody momentów μ można więc przyjąć $\bar{y}$ a σ^2 można oszacować za pomocą s_y^2 .

- Uogólniona Metoda Momentów (*GMM* - **G**eneralised **M**ethod of **M**oments) rozszerza tą metodę o dwa elementy.
- Wektor momentów teoretycznych jest funkcją nieznanego wektora parametrów θ taką, że

$$E[m(y_i, x_i, \theta)] = 0$$

- $m(y_i, x_i, \theta)$ będziemy oznaczać jako $m_i(\theta)$.

- Jeśli spełnione są założenia prawa wielkich liczb, to

$$\text{plim} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \mathbf{m}_i(\boldsymbol{\theta}) = 0$$

- Estymator *GMM* rozwiązując następujący układ równań:

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \mathbf{m}_i(\hat{\boldsymbol{\theta}}) = 0$$

- Bardzo często warunki wynikające z teorii mają postać momentów warunkowych:

$$E[\mathbf{f}_i(\boldsymbol{\theta}) | \mathbf{z}_i] = 0$$

gdzie $\mathbf{z}_i$ może częściowo składać się z elementów wektora zmiennych objaśniających $\mathbf{x}_i$

- Liczenie empirycznych momentów warunkowych w przypadku, kiedy z_i jest ciągle jest sprawą beznadziejną.
- W związku z tym staramy się zastąpić momenty warunkowe momentami bezwarunkowymi.
- Z prawa iterowanych wartości oczekiwanych dla $m_i(\theta) = w_i' f_i(\theta)$ i $w_i = w(z_i)$ wynika, że

$$E[m_i(\theta)] = E[w_i' f_i(\theta)] = E_{z_i}[w_i' E(f_i(\theta) | z_i)] = 0$$

- I ograniczenia narzucone na warunkowe wartości oczekiwane możemy zastąpić ograniczeniami narzuconymi na bezwarunkowe wartości oczekiwane

$$E[w_i' f_i(\theta)] = 0.$$

- Elementy wektora w_i nazywamy instrumentami

Przykład Wyprowadzenie estymatora MNK w Uogólnionej Metodzie Momentów

Założenia *KMRL* można modyfikować w sposób następujący:

1. $y_i = x_i\beta + \varepsilon_i$

2. $E(\varepsilon_i | x_i) = 0$

3. $\text{Var}(\varepsilon) = \sigma^2 I$

Zauważmy, że założenia o tym, że x_i jest deterministyczne i $E(\varepsilon_i) = 0$ zastąpiło założenie, że $E(\varepsilon_i | x_i) = 0$. Przyjmijmy za instrumenty w

tym modelu elementy x_i . Otrzymujemy następujący warunek nałożony na bezwarunkową wartość oczekiwaną:

$$E(x_i' \varepsilon_i) = E[x_i' (y_i - x_i \beta)] = 0$$

Odpowiadający temu warunkowi warunek narzucony na momenty empiryczne będzie miał postać

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i' (y_i - x_i \hat{\beta}) = \frac{1}{n} (X' y - X' X \hat{\beta}) = 0$$

Co daje nam znany wzór $\hat{\beta} = (X' X)^{-1} X' y$

- Ogromną zaletą Uogólnionej Metody Momentów jest to, że niekiedy możliwe jest wyprowadzenie postaci warunków narzuconych na momenty bezpośrednio z teorii.

Identyfikacja i asymptotyczne własności estymatorów

GMM

- Załóżmy, że

$$m(\dot{\theta}) = \text{plim } m_n(\dot{\theta}) = M'(\dot{\theta})l$$

gdzie $m_n(\dot{\theta}) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n m_i(\dot{\theta})$, $M = (m_1, \dots, m_n)'$ a l jest wektorem jedynek.

- Możliwe jest jednoznaczne znalezienie θ jeśli prawdziwe jest założenie, że

$$m(\dot{\theta}) = 0 \text{ dla } \dot{\theta} = \theta$$

$$m(\dot{\theta}) \neq 0 \text{ dla } \dot{\theta} \neq \theta$$

- Jeśli $m(\theta)$ nie spełnia tych warunków, to nie można jednoznacznie wyznaczyć estymatora parametru θ . W takim przypadku mówimy, że parametr θ jest nieidentyfikowalny.
- Jeśli wektor θ zawiera k parametrów, to ilość równań w musi być conajmniej równa k , by θ było identyfikowalne
- Często jest sytuacja, kiedy ilość równań w przekracza k . Parametr θ przeidentyfikowany.
- Możemy wyznaczyć θ na podstawie *jakichkolwiek* k równań
- Asymptotycznie równania te są niesprzeczne w małych próbach mogą być sprzeczne

- Jeśli spełnione są założenia Centralnego Twierdzenia Granicznego, to

$$n^{\frac{1}{2}}\mathbf{m}_n(\boldsymbol{\theta}) \longrightarrow N(0, \mathbf{V}(\boldsymbol{\theta}))$$

gdzie

$$\mathbf{V}(\boldsymbol{\theta}) = \text{plim} \frac{1}{n} \mathbf{M}'(\boldsymbol{\theta}) \mathbf{M}(\boldsymbol{\theta}) = \text{plim} \mathbf{V}_n(\boldsymbol{\theta})$$

Przykład Dla rozkładu Poissona dla naturalnych y_i :

$$P(y_i) = \frac{e^{-\lambda} \lambda^{y_i}}{y_i!}$$

W rozkładzie Poissona $E(y_i) = \text{Var}(y_i) = \lambda$. Załóżmy, że

$$\lambda = \alpha + x_i \beta$$

oraz, że x_i jest nielosowe a $\bar{x}$, $\overline{x^2}$ są zbieżne. Wynika z tego, że

$$E(y_i) = \lambda_i$$

$$\text{Var}(y_i) = \lambda_i$$

$$E(x_i y_i) = x_i \lambda_i$$

Warunki narzucone na momenty implikują, że

$$\bar{y} = \alpha + \bar{x}\beta$$

$$s_y^2 = \alpha + \bar{x}\beta$$

$$\overline{yx} = \alpha\bar{x} + \overline{x^2}\beta$$

Z tego układu równań otrzymujemy dwa rozwiązania

$$\hat{\beta} = \frac{s_{xy}}{s_x^2}$$

$$\hat{\alpha} = \bar{y} - \bar{x}\hat{\beta}$$

$$\tilde{\beta} = \frac{\overline{yx} - s_y^2\bar{x}}{s_x^2}$$

$$\tilde{\alpha} = \bar{y} - \bar{x}\tilde{\beta}$$

Optymalna macierz wag

- Szukamy takiej średniej ważonej estymatorów dla preidentyfikowanego θ by wariancja była najmniejsza
- Problem szukania interesującego nas estymatora można sprowadzić do szukania minimum względem θ formy kwadratowej:

$$Q(\theta) = \mathbf{m}'_n(\theta) \mathbf{A}_n \mathbf{m}_n(\theta)$$

gdzie $\mathbf{A}_n$ jest pewną dodatnio określoną macierzą, która spełnia

$$\text{plim } \mathbf{A}_n = \mathbf{A}.$$

- Estymatorem θ jest teraz takie $\hat{\theta}$, które minimalizuje funkcję $Q(\theta)$:

$$\hat{\theta} = \arg \min_{\hat{\theta}} \mathbf{m}'_n(\hat{\theta}) \mathbf{A}_n \mathbf{m}_n(\hat{\theta})$$

- Estymator ten będzie estymatorem zgodnym ponieważ spełnione są założenia konieczne dla zgodności estymatora M
- Rzeczywiście dla dodatnio określonej $\mathbf{A}_n$, $q(\theta) = \mathbf{m}'_n(\theta) \mathbf{A}_n \mathbf{m}_n(\theta)$ daje najmniejszą wartość (równą 0) dla $\theta = \theta_0$.
- Można pokazać, że estymator GMM będzie miał najniższą wariancję jeśli $\mathbf{A} = \mathbf{V}^{-1}$.
- Za $\mathbf{A}_n$ przyjmujemy więc zwykle $\mathbf{A}_n = \mathbf{V}_n(\theta)$

- Ponieważ w momencie wyliczania estymatora nie znamy θ więc zazwyczaj estymacja następuje w dwóch krokach
  1. najpierw znajdujemy $\hat{\theta}$ z użyciem jakiegokolwiek A_n (zwykle $A_n = I$), znajdujemy oszacowanie $V_n(\hat{\theta})$
  2. znajdujemy $\hat{\theta}$ za pomocą efektywnego *GMM* używając $\hat{A}_n = V_n(\hat{\theta})$
- Przy tak dobranej macierzy A_n asymptotyczny rozkład estymatora *GMM* będzie dany wzorem

$$n^{\frac{1}{2}} (\hat{\theta} - \theta) \xrightarrow{D} N(0, \Sigma)$$

gdzie $\Sigma = (D'V^{-1}D)^{-1}$ i $D_n(\theta) = \frac{\partial \mathbf{m}_n(\theta)}{\partial \theta}$.

Wybór instrumentów

- Generalnie im więcej instrumentów tym lepiej
- Trzeba jednak uważać, by nie używać instrumentów słabo skorelowanych ze zmiennymi objaśniającymi
  - przyjęcie takich instrumentów może doprowadzić do tego, że nawet niewielka korelacja instrumentu z zaburzeniem losowym doprowadzi do dużego obciążenia.

- Przy warunku

$$E [f_i(\theta) | z_i] = 0$$

- Każda funkcja z_i jest nieskorelowana z $f_i(\theta)$ - potencjalnie nieskończenie wiele instrumentów

- Można pokazać, że wariancja będzie najniższa dla instrumentów danych wzorem:

$$\mathbf{J}_i = \mathbb{E} \left(\left. \frac{\partial f_i(\hat{\boldsymbol{\theta}})}{\partial \boldsymbol{\theta}'} \right| \mathbf{z}_i \right)$$

- Instrumenty takie nazywamy optymalnymi instrumentami

Testowanie hipotez w *GMM*

- Testowanie w *GMM* daje proste wzory dla przypadku, kiedy macierz wag jest optymalna $A_n = V_n^{-1}(\hat{\theta})$. Najważniejszym testem jest test na preidentyfikowujące ograniczenia

$$n\hat{m}'\hat{V}^{-1}\hat{m} \xrightarrow{D} \chi_g^2$$

gdzie g jest ilością preidentyfikowujących ograniczeń. Testuje on ograniczenia ponad te konieczne do identyfikacji.

- Dla hipotezy $h(\theta) = 0$ i $H(\theta) = \frac{\partial h(\theta)}{\partial \theta'}$ mamy odpowiednik *GMM* testu Walda:

$$W = n\hat{h}' \left[\hat{H} \left(\hat{D}'\hat{V}^{-1}\hat{D} \right)^{-1} \hat{H}' \right]^{-1} \hat{h} \xrightarrow{D} \chi_g^2$$

gdzie $\widehat{H}$, $\widehat{D}$, $\widehat{h}$, $\widehat{V}$ są odpowiednimi macierzami policzonymi dla $\widehat{\theta}$: estymatora *GMM* w modelu bez ograniczeń.

- Odpowiednik testu *LM* ma postać

$$LM = n \widehat{m}'_R \widehat{V}_R^{-1} \widetilde{D}_R \left(\widehat{D}'_R \widehat{V}_R^{-1} \widehat{D}_R \right)^{-1} \widehat{D}'_R \widehat{V}_R^{-1} \widehat{m}_R \xrightarrow{D} \chi^2_g$$

gdzie $\widehat{m}_R$, $\widehat{D}_R$, $\widehat{V}_R$ są odpowiednimi macierzami policzonymi dla $\widehat{\theta}_R$: estymatora *GMM* w modelu z ograniczeniami.

- Odpowiednikiem testu *LR* jest Quasi *LR*

$$\begin{aligned} QLR &= n \left(\widehat{m} \widehat{V}^{-1} \widehat{m} - \widehat{m}'_R \widehat{V}_R^{-1} \widehat{m}_R \right) \\ &= n \left(Q \left(\widehat{\theta} \right) - Q \left(\widehat{\theta}_R \right) \right) \xrightarrow{D} \chi^2_g \end{aligned}$$